

Erklæringer fra kirkelige Embedsmænd eller Andre, som man kunde tiltroe den kirkelige Indsigt, som kunde behøves til saadanne Sagers Bedømmelse. Naar jeg altsaa seer mig istand til at fremme nogen grundig kirkelig Lovgivning, saa vil jeg naturligviis ikke være forhindret deri, ved at der ikke var nedsat en saadan Commission; men jeg troer dog, at det paa en Tid, hvor saa mange vigtige, Kirkens hele Eksistens og dens Virksomhed vedkommende, Spørgsmaal, røre sig, vil være vigtigt, at Cultusministeren understøttes ikke blot ved de Betænkninger, der indhentes fra de enkelte Biskopper, Provster eller andre Geistlige, men ogsaa ved en Sammentræden af disse, tilligemed indsigtsfulde og oplyste verdslige Mænd, der da kunne træde sammen og udvekle deres Tanker med hinanden, og man kan maaskee lettere komme til et bedre Resultat derved, end naar man faaer disse affondrede Betænkninger fra forskjellige Geistlige. Det er Noget, som man blot vil have eengang for Alle; idetmindste er det Noget, som ikke oftere skal blive gjentaget, jeg idetmindste har ikke tænkt, at der skal blive Anledning til at gjentage det oftere i min Tid. Det ærede Medlem har ogsaa meent, at jeg skulde have udtalt, at Kirken ikke skulde have nogen Forsætning. Jeg har kun udtalt, at jeg ikke er betænkt paa at foretage Noget med Hensyn til en saadan Kirkeforsætning, idetmindste ikke, naar man ved en saadan Forsætning forstaaer en saadan Tingenes Tilstand, hvori der var en Repræsentation for Kirken, som skulde have en selvstændig, medbestuttende, lovgivende Myndighed med Hensyn til de kirkelige Anliggender, thi dette troer jeg vilde blive en Adspjittelse mellem Myndighederne, som var baade i kirkelig og borgerlig Henseende fordærvelig. Hvad de Udtalelser, som ellers ere faldne her i Thinget, angaaer, saa er der nogle af disse, hvormed jeg maa være aldeles tilfreds; men der er heller ingen af dem, mod hvilke jeg med Hensyn til min Person skulde have nogen Anledning til at udtale mig; men jeg vil blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Maribo (Lindberg). Han sagde, at den kjøbenhavnske Geistlighed altid var paa Benene, naar der var Tale om

kirkelig Frihed, og citerede, hvad der passerede i 1838. Jeg maa dog bringe ham i Erindring, at der i det, hvormed der var Spørgsmaal den Tid, var Meget, hvormed det i mange væsentlige Puncter fra gammel Tid bestandigt har været indrømmet fra den kjøbenhavnske Geistligheds Side, at der ikke eksisterede noget Sognebaand i Kjøbenhavn, hverken med Hensyn til Communion eller Confirmation. Det er blevet indført her i Byen, som ogsaa Forholdene her virkelig fordrede, at Enhver kan søge baade Communion og lade sine Børn confirmere hos hvilken af Stadens Præster han vil, og altsaa har Kjøbenhavns Geistlighed viist en Tilboielighed til at indrømme kirkelig Frihed. Den ærede Taler udtrykte sig ogsaa, som om det Forslag, der var indkommet i Koeskilde, som gik ud paa en fuldkommen Frihed baade for Menigheder og Lærere, en fuldkommen dogmatisk Frihed, en fuldkommen Frihed til at søge, hvilken Præst man vilde have, havde vundet Bisafs der; men det var ingenlunde Tilfældet. Man udtalte sig meget stærkt derimod, og den, der udtalte sig allerstærkest derimod af Alle, var en Mand, som har vundet megen Popularitet, nemlig Drewsen. Det var han, som udtalte sig med største Iver mod det Forslag, som var fremkommet, idet han nemlig fandt, at Forslaget havde en ganske anden Retning end den, man nu gjerne vilde give det.

J. A. Hansen: Det er en ganske mærkelig Stæbne, denne Sag har havt siden 1848 her paa Rigsdagen. Jeg har bestandigt været mellem dem af Thingets Medlemmer, der have været imod denne Opførelse i Finantsloven af 5000 Rbd. til Forberedelse af den fremtidige kirkelige Lovgivning, og jeg har i Begyndelsen af denne Session udtalt min Tak til den ærede Cultusminister, fordi han havde undladt i det nærværende Finantsbudget at optage dette Forslangende om 5000 Rbd. Sagen har stillet sig saaledes for mig, at, med Undtagelse af den Cultusminister, der første Gang fik bevilget disse 5000 Rbd., har jeg, efter Alt, hvad jeg har kunnet forstaae af de følgende ærede Cultusministers Stilling til dette Spørgsmaal, troet mig berettiget til at antage, at man fandt sig forlegen med disse 5000 Rbd., der stod i